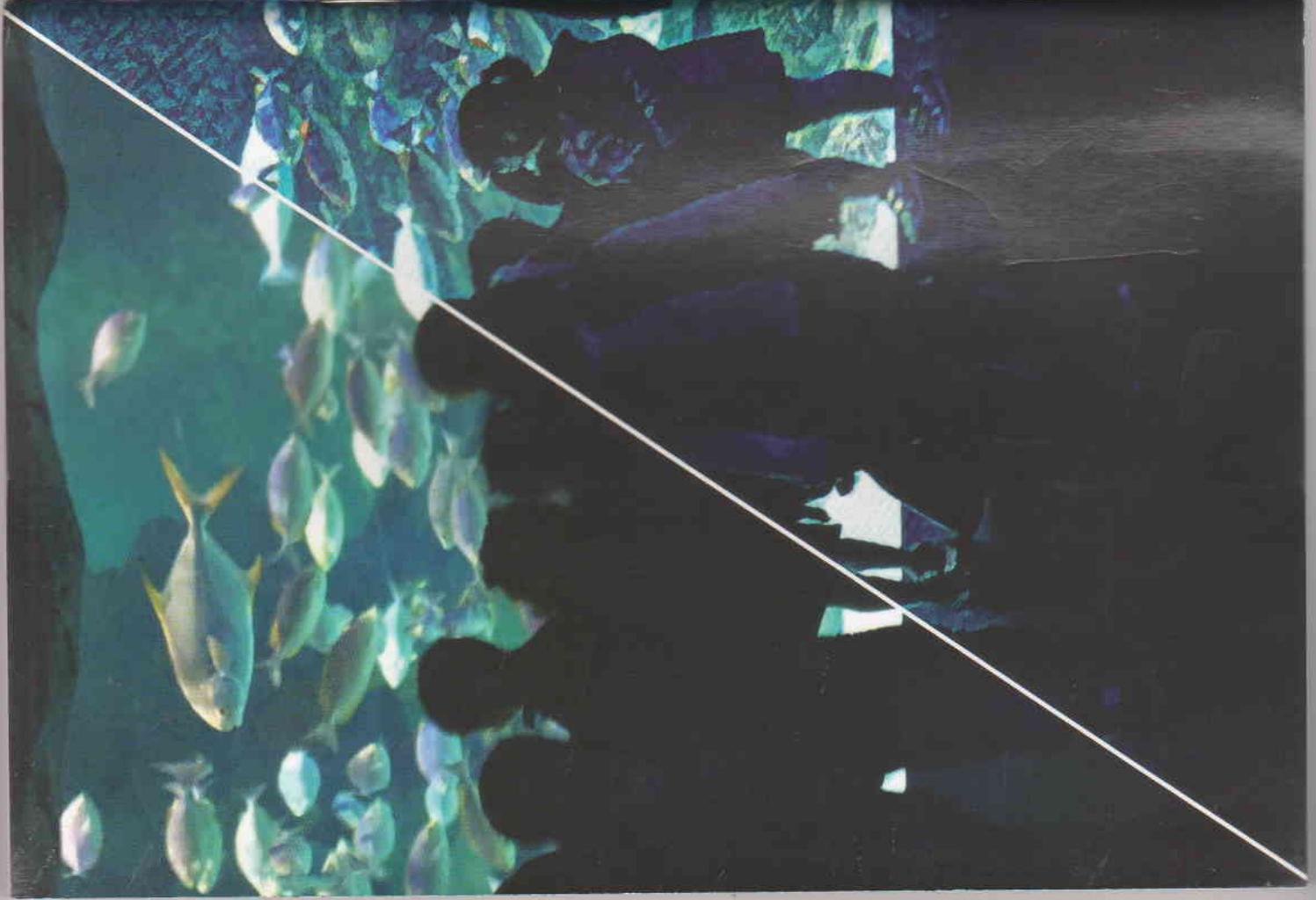

**SİŞLİ
MUSTAFA SARIGÜL
İLKOKULU**

İdris AKBIYIK
Şişli Kaymakamı

Murat Mücahit YENTÜR
Şişli İlçe Milli Eğitim Müdürü

Erdem DEMİRTAŞ
Şişli İlçe Milli Eğitim Şube Müdürü

Serdar TUNCAY
Okul Müdürü

Okul Proje Yürütmeye Ekibi
Mustafa ERBİL
Zehra Yonca
Hülya ZER

1. Baskı

serdartuncay50@gmail.com

Haziran 2017

Bandrol uygulamasına ilişkin usul ve esaslar hakkındaki yönetmeliğin 5. maddesi 2. firkasına göre, bandrol taşıması zorunlu değildir.

Sevgili Öğrencilerim

Şişli İlçe Milli Eğitim Müdürlüğüce başlatılan "Şişli'nin Çocuk Yazarları" projesi kapsamında yaptığınız güzel çalışmalarınız bu kitapta toplandı ve ebediletti.

Bu eserlerinizde duyu, düşünsünce ve becerilerinizi çok güzel yansittınız. Bu çalışmalarınızın her biri öğretmenleriniz, aileniz ve benim için çok önemli ve kıymetlidir. Geniş olan ufuknuz eserleriniz sayesinde daha da genişlediğine inanarak, ileride daha da büyük eserler ortaya koyacağınızı ümit ediyorum.

Tüm okuyucular da sizin sayenizde bu Hayal Dünyası'na yapılan yolculuğa katılaceklar ve biz büyükler de kısa bir süre de olsa çocukların大陸lara döneceğiz.

Bu küçük adımlarınızla büyük işler başarınız. Eminim ki gelecekteki en başarılı yazar, ressam ve şairler bu okuldan mezun olacaktır. Yollarınızı aydınlatan, sizlere her daim rehberlik yapan okulumuzunki öğretmenlerimize de şükranları sunuyorum.

Bu güzel projenin mimarlarından başta Şişli Kaymakamımız Sayın İdris AKBIYIK ve Şişli İlçe Milli Eğitim Müdürü Sayın Murat Mücahit YENTÜR'e siz değerli öğrencilerim adına teşekkür eder, bu çalışmaların devamında birlikte olmak umuduyla...

Gülen gözlerle hayata balkmanız dileğiyle...

Sevgi ve saygılarla.

**Serdar TUNCALI
Okul Müdürü**

YAZAR : Şişli Mustafa Sargül İlkokulu Öğrencileri
RESİMLEYEN : Şişli Mustafa Sargül İlkokulu Öğrencileri
BASIM ve CILT : Umut Matbaacılık
YAYINLAYAN : Mustafa Sarıgül İlkokulu
DİZGİ : Nermine ALTIN

İSTANBUL - 2017

MEB, İlgı, Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı'nın 3.7.2009 tarih ve 2434 sayılı Tebliğler Dergisi'nde yayınlanan çocuk kitapları yönetmeliğine uygun olarak hazırlanmıştır.

“ÇOCUK YAZARLAR”

ALİCAN TAŞDEMİR

ELİF İREM ÇAKIR

ELİF YİTİZ

EMİRCAN AYVACIOĞLU

GİZEM TEMEL

GÜL AYNUR BALÇIK

HAMZA AYDOĞDU

İLAYDA YAZICI

İSA DİPOĞULLARI

SİNEM TEMEL

Bir varmış bir yokmuş. Ewel zaman içinde kalbur zaman içinde bir eskici varmış. Bu eskici fakir ama güzel türküler söyleyen, mutlu biriymiş.

Eskici her gün zenginlerin evlerinin önünden türkü söyleyerek geçermiş. Yine bir gün hurda arbasını da alıp türkü söyleyerek zenginlerin evlerinin önünden geçiyormuş. Bir tane adam pencereden bakarak:

- Eskici, buraya gelir misin? demiş.

Eskici koşarak adamın evine gitmiş.

- Buyur beyim, demiş.

Zengin adam eskiciye geceleri rahat uyuyup uyuyamadığını sormuş. Eskici de:

- Çok rahat uyuyorum beyim, demiş.

Zengin adam kendisinin kuyumcu olduğunu ve çok parasının olduğunu bu yüzden de paralarına bir şey olur korkusuya da geceleri hiç uyuyamadığını söylemiş.

Eskici şaşırılmış.

- İnsan hem çok zengin olacak, hem de uyuyamayacak!
Bu nasıl mümkün olur? demiş.

Kuyumcu, kasadan bir milyon çırkarıp eskiciye vermiş.

- Bunun bir hafta boyunca sende kalmasını istiyorum. Bir hafta sonra da tam olarak getirip verirsen bu paranın yarısını sana veririm. Ama getirmessen ben seni her şekilde bulur alırmı o parayı, demiş.

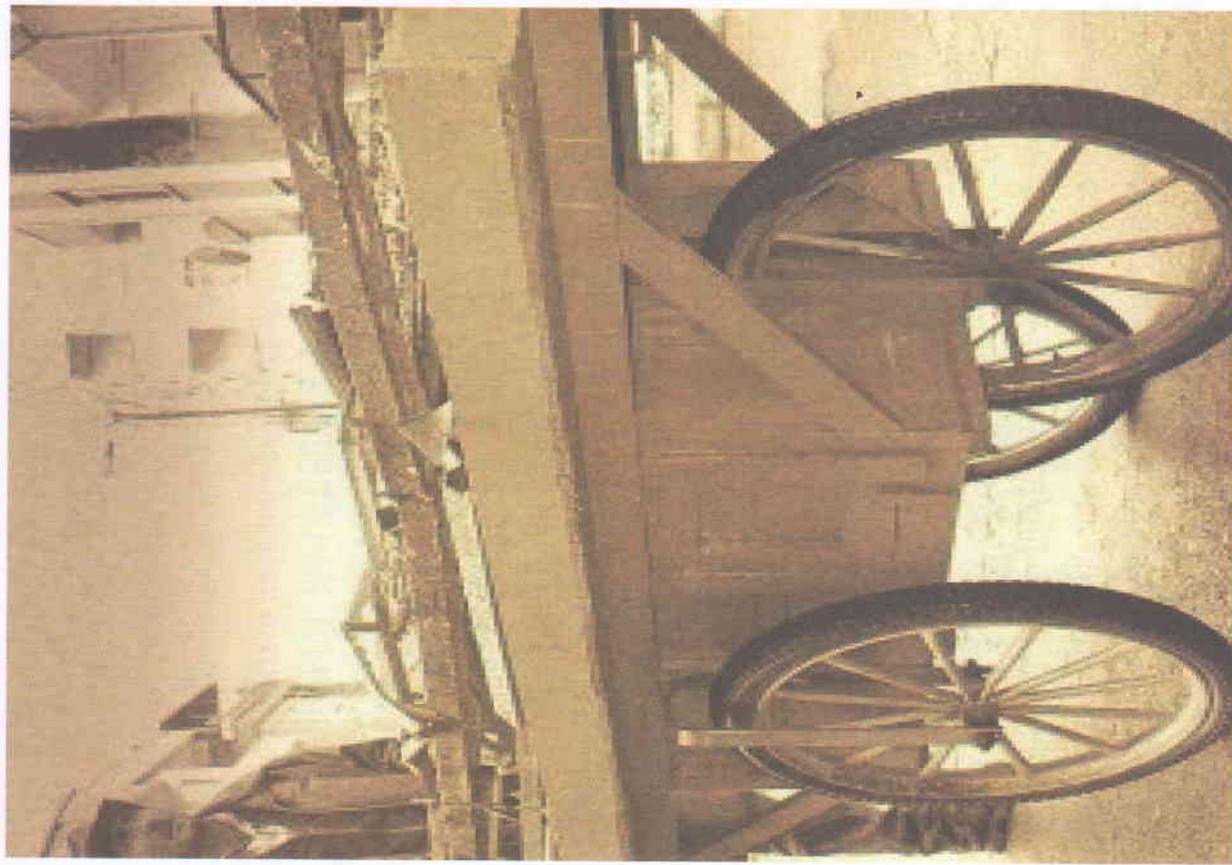
Eskici paraları almış ve mutlu bir şekilde evine gitmiş. Gitmiş ama eskici eskisi gibi mutlu değilmiş. Her gün, ya paralara bir şey olursa, ya paralarımı çalan olursa, diye sürekli tedirginmiş. Çevresindekilerde de çok kötü davranışmış. Uykuları kaçıyor, hiç uyuyamıyormuş.

Eskici iki gün sonra paraları da alıp zengin kuyumcuya gitmiş. Paralarını iade edip:

- Beyim alın bu paraları, ben para falan da istemiyorum.
Paraları aldığım günden beri çok mutsuzum, demiş.

Eskici hurda arabasını da alarak tekrar mutlu mutlu türküler söyleyerek dolaşmış.

ALİCAN TAŞDEMİR

ÇOCUK YAZARLAR

ÇOCUK YAZARLAR

Babası kızının bu konuşmasını büyük bir gururla dinlemiş.

Kumsal her gün değişik değişik hikâye kitapları okumuş. Her gün hayâller kurmuş. Kurduğu hayâllerden yaralanarak şiirler ve hikâyeler yazmış. Her günü yazdıklarını eve ailesine, okulda arkadaşlarına ve öğretmenine okumuş. bazı yazılarını ve şiirlerini çocuk dergilerine göndermiş. Bazı hikâyeleri ve şiirleri çok beğenilerek dergi de yayınlanmış.

Kumsal büyümüş ve 25 yaşına gelmiş. Ve herkes tarafından tanınan ve çok sevilen iyi bir yazar olmuş. Kumsal, kendisini destekleyen, onun hayâl gücünü öldürmeyen anne ve babasına her gün teşekkür etmiş.

ELİF İREM ÇAKIR

HAYÂL GÜCÜ

Bir zamanlar büyük bir ülkede yaşayan meraklı bir çocuk varmış. Bu çocuğuun ismi Kumsal'mış. Kumsal uçmayı, bulutlarda dolaşmayı çok istiyormuş.

Her gün yatmadan önce hikâye okurmış. Kumsal'ın en sevdığı hayâllerinden biri uzaya yolculuk yapmak, diğeri ise okuduğu masalların içine girmekmiş. Kumsal'ın annesi Deniz Hanım, kızının hayal kurmasını destekliyormuş. Kumsal hayal gücünün sayesinde şiir yazmak istiyormuş. Bu durumu babasıyla konuşmuş.

Babası Orhan Bey:

- Kızım hayal kurmak güzeldir. Sen sen ol hayâl gücünü bırakmal demis.

Kumsal:

- Babacığım hiçbir zaman hayâllerimi bırakmam. Ben hayâllerimi çok seviyorum. Onları bırakırsam okulda hikâye ve şiir yazamam. Hayâlsiz ben düşünenmeyen ben demektir. demiş.

EJDERHA HERO'NUN ÜZÜNTÜSÜ

Bir zamanlar ejderhaların yaşadığı bir ülke varmış. Bir de ejderhaların yaşadığı ülkeye yakın insanlar ülkesi varmış. İnsanlar bu durumdan hiç memnun değilmiş.

İnsanların yaşadığı bu ülkede Elsin diye bir kız varmış. Elsin 14 yaşındayken annesini kaybetmiş. Babası ile yaşayan Elsin büyüp çok güzel bir kız olmuş ve Hero diye bir gence aşık olmuş. Hero, yakışıklı olduğu kadar da çok iyi kalpli bir gençmiş. Hero, komşu ülkedeki ejderhaları da çok merak etti. Elsin o ülkenin çok tehlikeli olduğunu söylese de Hero, merakına yenik düşerek bir sabah erkenden yollara düşüp o ülkeye gitmiş. Hero, yürüken bir büyüğün görür ve hemen bir kayanın arkasına saklanıp büyüğünün ne yaptığıni izler. Büyücü karşısındaki insana bakarak 'Lala la, lili li, lolo lo, ejderhano' diyerek o insانı ejderhaya dönüştürmüşt. Hero o şansızlıkla taşa takılmış ve düşmüş. Bunun üzerine büyüğü kadın, Hero'yu görmüş. Hero kaçmaya çalışsa da bunu başaramamış ve büyüğün kadın onu ejderhaya çevirip kendisi ortadan kaybolmuş. Haftalar, aylar geçmiş ve Hero'dan haber

ÇOCUK YAZARLAR

ÇOCUK YAZARLAR

alınamamış. Hero için telaşlanan Elsin, İnsanlar Ülkesi'ndeki halkı toplayarak durumu anlatmış. En güçlü silahları alarak Ejderhalar Ülkesi'ne doğru yola çıkmışlar. Ejderhalar Ülkesi'ne girdiklerinde Hero onları görmüş ve sevinçle onlara doğru koşmuş. İnsanlar onun Hero olduğunu bilmeklerini içen ellerindeki silahlarda ona saldırımıya başlamışlardır. Hero o an kendisini onlara saldırmak isteyen bir ejderha sandıklarını anlayıp, üzüntüyle oradan kaçmış. İnsanlar da bu sırada güvenilir bir mağara bulup o günü orda geçirmişler. Ertesi gün herkes bir yere dağılıarak Hero'yu aramaya başlamışlardır. Hero ise gizlice Elsin'i takip ediyormuş. Belki o benim Hero olduğumu anladıyerek uygun bir zamanda karşısına çıkmış. Elsin tam ona saldırıcakken, Elsin'in annesinin hedİYE ettiği bileklikten ışık saçalarak Hero'nun söylediklerinin insan dilinde çıkışmasını sağlamış. Karşısındaki Hero olduğunu anlayan Elsin koşarak Hero'ya sarılmış. İnsanları toplayıp bu durumu anlatmış. Hemen iyi bir büyүcü bularak bu büyү bozmuşlardır.

Ülkelerine dönen insanlar ülkeye varınca çok güzel bir düşün yapmışlar Elsin ve Hero'ya. Tüm Ülke mutlu olarak yaşamışlar.

ELİF YITİZ

Bir zamanlar büyük bir kentte küçük bir çocuğu şaşıyormuş. Bu çocuğun ismi Can'mış. Can çok akıllı bir çocukmuş. Bu çocuk 1. sınıfa yeni başlamış. Okulunun ismi de Mustafa Sarıoğlu İlkokulu'ymuş. Can bir ay sonra okumayı çözmüş. Can okumayı çözüldüğünden dolayı tüm dersleri çok iyimiş. Bu arada öğretmeninin adı da Zehra'ymış. Zehra Öğretmen çok iyi kalpliymiş. Can'ın iki tane de çok iyi arkadaşı varmış. Arkadaşlarından birinin adı Efe, diğerinin adı Mert'mış. Mert ve Efe de Can gibi çok akıllılarmış.

Birinci dönem bitmiş ve beklenen tatil olan 15 tatil gelmiş. Üç arkadaş okul varken olduğu gibi her gün okulun bahçesine gelip buluşuyorlar ve burada oyun oynuyorlarmış. Bu şekilde tatil bitmiş ve tekrar okul açılmış. Sınıfa yeni bir öğrenci gelmiş. Yeni gelen bu öğrencinin adı Ela'ymış. Ela çok utangaçmış. Ela herkese ismini sormuş ama onlarla oyun oynamak için yanlarına gitmeye utanıyormuş. Sadecе öğretmenin yanına oturduğu Can ile konuşuyormuş. Can Ela'nın sınıfı alışması için yardımçı olmuş. Kendisiyle birlikte

ÇOCUK YAZARLAR

ÇOCUK YAZARLAR

Ela'yı da arkadaşlarının yanında oynamaya götürmüşt. Ela, Can'ın sayesinde sınıfına ve arkadaşlarına alışmış ve artık hep siyle çok iyi arkadaş olmuş.

Can, Ela, Mert, Efe ve tüm arkadaşları başarılı ve mutlu bir şekilde bu dönemi de bitirip ikinci sınıfı geçmişler.

EMİRCAN AYVACIOĞLU

Bir varmış, bir yokmuş. Hayal aleminde yaşayan bir çocuk varmış. Bu çocuğun adı Ayça'ymış. Ayça 10 yaşında olmuş ve 4. Sınıfa gidiyormuş.

Ayça gerçekte yapmak istediği her şeyi hayalinde yapıyor, gitmek istediği her yere hayalinde gidiyormuş. Ayça, bu hayal kurma olayını çok abartmaya başlamış ve artık hiç arkadaşı yokmuş. Sınıfta, sokakta, evde hep hayal kuruyormuş. Sınıf başarısı iyice düşmeye başlamış. Öğretmen ders anlatırken o ya kuşlarla uçup uzak diyarlara gidiyor, ya lunaparkta çarpışan arabalara biniyor oluyormuş. Yine bir gün derste hayal kurarken öğretmeninin 'Ayça' dediğini duymuş.

Ayça:

- Efendim, öğretmenim, demiş.
  - İyi misin, Ayça? Hasta değilsin değil mi? demiş.
- Ayça hasta olmadığını, ama sürekli hayal kurmaktan kendini alamadığını, o yüzden de dersleri de dinleyemediğini söylemiş.

ÇOCUK YAZARLAR

ÇOCUK YAZARLAR

Öğretmeni de Ayça'ya :

- Bak Ayça, hayal kurmak yerinde ve zamanında olursa çok güzeldir. Tabii ki hayalkur, ama aşşamları kitap okuduktan sonra kur. Uyumadan önce hayal kurarak uyu. Bu şekilde her yerde her zaman hayal kurarsan hem her zaman başarısız olursun, hem de arkadaşsız kalırsın, demiş.
- Ayça yaptığı hayatı anlamış. Öğretmenin dediği gibi kitap okuduktan sonra ve uyumadan önce hayaller kurmuş. Dersste tekrar başarılı olmuş. Tenefüüslerde de arkadaşlarıyla oynamış ve çok mutlu olmuş.

GİZEM TEMEL

Bir varmış, bir yokmuş. Ebru adında bir kız varmış. Ebru'ya babası çok güzel bir çanta almış Ebru bu çantasını o kadar çok sevmiş ki okulda bile yanından ayrılmamış. Her yere çantasıyla giden Ebru, beden eğitimini dersine öğretmeninin uyarısı üzerine çantasız gitmiş. İşte olanlar da o zaman olmuş. Ebru'nun çantasını çok kuşkanan Emel, tuvalete gitmek için izin alıp sınıfa gelmiş ve Ebru'nun çantasının fermuarını koparmış. Beden eğitimi dersi biter bitmez Ebru koşarak sınıfı gelmiş ve çantasına bakmış. Çantasının fermuarının koparıldığını gören Ebru ağlamaya başlamış. Bütün arkadaşları Ebru'ya destek olmuş. Emel ise yaptığından utanarak hiçbir şey demeden sadece bakmış. O sırada içeri giren öğretmen ne olduğunu sormuş. Sınıftakiler, birinin beden eğitimi dersinde Ebru'nun çantasının fermuarını kopardığını anlatmış. Öğretmen bunu kimin yaptığını sormuş. Sınıftakiler "biz yapmadık" demiş. Öğretmen başkalarının eşyalarına zarar vermenin ne kadar yanlış olduğunu anlatmış.

ÇOCUK YAZARLAR

ÇOCUK YAZARLAR

Emel çok üzgün bir şekilde ayaga kalkmış ve.

- Öğretmenim fermuarı ben kopardım, gerçekten bunu yaptığım için ve arkadaşımı üzüdüüm için çok üzgünüm. Ebru'nun çantasını çok beğendiğim için kırksanıp kopardım, ama tamir ettiyorum, demmiş.

Emel'in bu tavşından dolayı Ebru da, öğretmeni de, tüm sınıf da Emeli affetmişler. Ebru ve Emel birbirlerine sarılmışlar. Tm sınıf da onları alkışlamış.

GÜL AYNUR BALÇIK

BEŞ GÜZEL FUTBOLCU

Bir varmış yokmuş. Büyüük bir ülkede tam beş tane güzel futbol oynayan arkadaş varmış. Bu arkadaşların ismi Mehmet, Yağız, Burak, Alican ve Ömermiş. Bunlar Ejderha takımında oynuyorlarmış. Bu arkadaşların mevkileri söylemiş: Mehmet'in forvet, Yağız'ın sağ kanat, Burak'ın orta saha, Alican'ın kalecilik ve Ömer'in ki ise sağ kanatmış.

Akşam olmuş ve herkes evine gitmiş, ertesi gün maç olduğu için. Erkenden uyumuşlar, çünkü Eray Hoca sabah erkenden sahada olmalarını istiyormuş, maç öncesi isıtma çalışması yapmak için. Sabah olup uyandıklarında hızlıca hazırlanıp güzelce kahvaltı yapıp sahaya gitmişler. Bir saat sonra maç başlamış. Maç Ejderha takımıyla başlamış. Ejderha takımı atağa başlamış. Burak hemen topu Yağıza göndermiş. Yağız da topu filelerin ortasına göndermiş. Ejderhalar 1-0 öne geçmiş. Rakip takım santrayla başlamış. Sol kanattan Ömer hemen topu alıp Mehmet'e göndermiş. Rakip takımın kalecisi Mehmet'e yaklaşmış. Mehmet hemen Burak'a göndermiş. Burak topun dibine vurarak gol atmış.

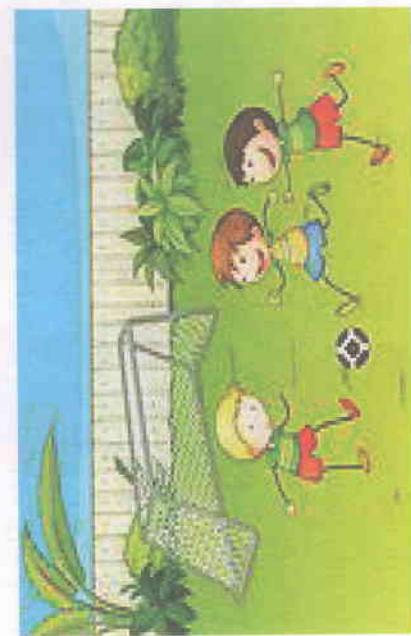
ÇOCUK YAZARLAR

ÇOCUK YAZARLAR

Rakip yine santrayla başlamış. Burak topu yine almış. Önü bomboşmuş. Topa sert bir şekilde vurmuş. Ama top üst direktten dönmüş. Ömer topu kontrol edip kaleye vurmuş. Kaleci tutmuş. Sonra kaleci topu fırlatmış ama boş bir yere gitmiş. Alican topu alıp sürmüş. Yanında iki oyuncu varmış. Bu oyuncuların ikisi de Alican'a omuz atmış. Alican yerde kalmış. Ve hakem penaltı noktasını göstermiş. Ömer, Alican'a 'Benim ayağım biraz ağrıyor, penaltyi sen kullan' demiş. Hakem düdüğü çalınmış ve Alican topa vurmuş. Kaleciyi şaşırıp ters köşeden atarak gol olmuş. Ve maç 3-0 bitmiş. Rakip takım oyuncuları Ejderha takımı tebrik etmiş.

Ejderha takımı iş birliği içerisinde paslaşarak oynadıkları için çok güzel bir oyun oynamışlar. Ve yine başarıyla sonuçlandırmışlar.

HAMZA AYDOĞDU

Aslıhan adında bir kız varmış. Aslıhan, sarı saçlı, mavi gözlü, beyaz tenli, uzun boylu bir kızmış. Aslıhan'a herkes Aslı dermiş. Aslı aynı zamanda çok mutlu bir çocukmuş.

Bir gün Aslı, 'Anne, baba Emirgan Korusu'na gidelim mi?' demiş. Anne ve babası da öğlen yemeğine doğru gitmeyi kabul etmişler. Anne vebabası piknik için hazırlıkları yaparken Aslı da kendi hazırlıklarını yapmış; Topunu, ipini ve kitabını alıp çantasına koymuş. Hazırlıkları bittiğten sonra arabalarına binip Emirgan Korusu'na gitmişler. Emirgan Korusuna vardıklarında hepsinin içini bir mutluluk kaplamış. Aslı iner inmez her yere koşmaya başlamış. Aslı bu sırada anne vebabasından uzaklaştığının da farkına varmamış. Aslı topuya oynarken birden bir yerin kapağına basmış. Bir anda her yer su olmuş. Aslı boğulacağım derken birden aşağı doğru düşmeye başlamış. Ve kendini gizemli bir kütüphanede bulmuş. Kütüphanedeki bütün kitaplar konuşuyormuş. Aslı şaşkınlıkla 'Siz nasıl konuşursunuz?' demiş. Kitaplarda, biz hep konuşuyoruz, ama siz bizi duymuyorsunuz, demişler. Kitaplardan biri, hangimizi okumak istersin? Hemen bir kitap

GÜZEL BİR GÜN

ÇOCUK YAZARLAR

ÇOCUK YAZARLAR

sec ve kitabı aç, der. Aslı şaskin bir şekilde söylenilenini yapar. 'Heidi' kitabını alıp içini açar ve bir kapı açılır. Aslı korkarak o kapıdan geçer, kalbi küt atarak. O anda kedini Heidi'nin yaşadığı köyde bulur. Küçük bir kuzunun, 'mee mee, diyerek küçük bir kızla oynadığını görür. Evet o kız Heidi'ydı. Aslı koşarak yanlarına gider. Olanları Heidi'ye anlatıp o da onlarla oynamaya başlar. Hava kararmaya başladığında Heidi evine gider ve Aslı tek başına kalır.

O sırada uzaktan 'Aslının' diye bir ses duyur. Birden her şey buğulaşmaya başlar. Gözünü açtığında kendini yerde yatıyor, anne ve babasının da ona baktığını ve 'Aslı iyi misin?' dediğini görür. Aslı, heyecanlı bir şekilde olanları anlatmaya başlar. Anne ve babasının güllerek düştüğünü, bir süredir bu şekilde uyuduğunu ve rüya gördüğünü anlatırlar. Aslı, annesi ve babası güllerken piknik alanına giderler ve güzel bir gün geçirirler.

İLAYDA YAZICI

'Heidi' kitabını alıp içini açar ve bir kapı açılır. Aslı korkarak o kapıdan geçer, kalbi küt atarak. O anda kedini Heidi'nin yaşadığı köyde bulur. Küçük bir kuzunun, 'mee mee, diyerek küçük bir kızla oynadığını görür. Evet o kız Heidi'ydı. Aslı koşarak yanlarına gider. Olanları Heidi'ye anlatıp o da onlarla oynamaya başlar. Hava kararmaya başladığında Heidi evine gider ve Aslı tek başına kalır.

Ormanın derinliklerinde koalalar yaşarmış. Koalaların bir de kralı varmış. Bir gün kralın karısı doğum yapmış. Minni mini minnacık, şirin bir koala dünyaya gözlerini açmış. Adı da Efsaneymiş.

Küçük Efsane'nin babası ölmüş. Asıl macera da şimdı başlıyormuş. Efsane büyümüş ve babasının yerine geçmiş. Efsane ormanda dolaşırken tehlikeli kaplan Serkan onu gözetliyormuş. Ve Efsane yeni yeni savaşmayı öğreniyormuş. Efsane, Serkan'ın tam olmasını istediği yerdeyimmiş. Kaplan Serkan yavaş yaklaşırken bir dala basmış. Efsane çırtrayı duyup hemen ordan uzaklaşmış. Serkan hala pes etmemiş ve aslan sürüsüyle koala Efsane'nin yanına gitmiş. Serkan 'Ben şu Efsane koalayı yakalayım, siz de şunların işini bitirin.' demiş. Efsane'nin annesi Serkan'ı görmüş ve bütün koalalarına alarak Serkan'ın yanına gitmek istemiş. Ama diğer kaplanlar onları durdurmmuş. Efsane'nin annesi bir yol bulup Serkan'ı takip etmiş. Bu sırada Serkan Efsane'yi yakalamış. Pençesini Efsane'nin boğazına götürürken araya Efsane'nin annesi girmiş. Ve Efsane'nin yerine annesi hayata

ÇOCUK YAZARLAR

ÇOCUK YAZARLAR

veda etmiş. Kaplan Serkan'ın arkasında da uçurum vardı. Efsane, Serkan'ın ayağına taş atmış. Kaplan Serkan ayağını taştan korumaya çalıṣırken Efsane onu itmiş. Ve Serkan uçurumdan aşağıya düşmüşt.

Kaplanların başına Efsane geçmiş ve hayvanlar ülkesine birış getirmiş. Herkes mutlu mutlu yaşamış.

İSA DİPOĞULLARI

Bir zamanlar Mehmet adında korku filmi izlemeyi çok seven bir çocuk varmış. Mehmet 10 yaşındaymış ve 4. sınıfa gidiyormuş. Mehmet'in bir de 4 yaşında kardeşi varmış. Kardeşi Mehmet'in tersine korku filmlerini hiç seymiyormuş. Hatta çok korkuyormuş. Mehmet her gün okuldan gelir gelmez odasına gidip bilgisayardan korku filmi izliyormuş. Sonra da kardeşini korkutuyormuş.

Yine okuldan geldiği bir gün Mehmet bilgisayarı açıp korku filmi izlemeye başlamış. Birden Mehmet izlediği filmin içinde bulmuş kendini. Filmdeki vampirler, kurt adamlar, hayaletler hepsi karşısında duruyordu ve Mehmet'e doğru geliyorlardı. Mehmet ne yapacağını şaşırılmış. Nefesi kesilene kadar koşmaya başlamış. Koşamaz hale gelip yere düşmüşt. Kafasını kaldırıldığından hepsinin üzerine doğru geldiğini görmüş. Mehmet ağlayarak 'Lütfen bana zarar vermeyin! Ben size hiçbir şey yapmadım. Lütfen beni bırakın' demiş. Ama Vampir de kurt adam da hayalet de üzerine gelmeye devam ediyormuş. Mehmet avazı çıktıktı kadar 'imdaatttt'

MEHMETİN KORKUNÇ RÜYASI

ÇOCUK YAZARLAR

diye bağırrarak yataktan fırlamış. Mehmet önce ne olduğunu anlayamamış. "Ben nerdeyim? Burası neresi? Yaratıklar nerde?" demiş. Mehmet'in sesine koşarak gelmişler annesi ve babası. Mehmet onlara sarılarak olanları anlatmış. Anne ve babası da Mehmet'e sürekli korku filmi izlediği için rüyasına girdiğini anlatmışlar. Mehmet'i öpüp iyi geceler dileyerek odalarına gitmişler.

Mehmet yaptığı hatayı anlayarak bir daha korku filmi izlemeyeceğine dair kendi kendine söz vermiş. Ertesi gün Mehmet, kardeşini korkuttuğu için ondan özür dilemiş. Bundan sonra da yaşına uygun filmler izlemiş.

SENA SÜMEYYA BÜKENLER

ÇOCUK YAZARLAR

DOKTORDAN KORKAN ÇOCUK

Büyük bir şehirde yaşayan, doktordan da çok korkan bir çocuk varmış. Bu çocuğu adı Arda'ymış. Arda doktorlardan çok korkuyormuş ama dişi çok ağrıdığı için diş doktoruna gitmesi gerekiyormuş.

Annesine doktora gitmek istemediğini söylese de annesi diş doktorundan randevuyu almış bile. Arda odasına gidip ağlamış. Yorgun düşüp uyyukalan Arda rüyasında küçük diş canavarlarının onu kovalaması gibi, doktorun elinde kocaman kerpetenle dışını çekmeye çalışması gibi bir sürü korkunç rüyalar görmüş.

Sabah kalkıp hazırlanmış. Dişinin ağrısından kahvaltısını yapamamış. Annesiyle birlikte dişçinin yolunu tutmuşlar. Arda korka korka diş doktorunu yanına girmiştir. Arda karşısında iri yarıı korkunç bir doktor bulacağını düşündürken çok şasırılmış. Karşısında güler yüzlü, sevimli bir doktor bulmuş. Doktor ona hiç acımayacağını, çabucak bu işin biteceğini söylemiş ve eline de bir balon vermiş. Doktor Arda'nın dişine dolgu yapmış. Bundan sonra da dişlerini düzenli fırçalaması için ona diş fırçası ile diş macunu hediye etmiş. Arda doktora teşekkür ederek odasından çıkmış.

ÇOCUK YAZARLAR

Arda'yi bekleyen anne, şasken bir şekilde Arda'ya bakmış. Arda mutlu bir şekilde annesine artık doktorlardan korkmuyorum anne, hiç acıtmadı, demiş. Bundan sonra da doktorlardan korkan her arkadaşına bu olayı anlatmış.

ÇOCUK YAZARLAR

4/B SINIFI

SİNEM TEMEL

"ÇOCUK YAZARLARI"

BANUSU ELBİR

BETÜL GÜZEN

BORA MATARACI

BURAK GÖNÜL

EGE AKÇAY

EMİR KARACA

EYLÜL KUZKAYA

GİZEM KARGIN

İKLİM SARIYAR

İREMŞU ÖKSÜZ

MELEK İNAN

MİMANUR KAMBÜROĞLU

NEHİR GÜLER

OĞUZ YALDIZ

SEZİN EĞE SAY

YAĞMUR KOKUSU

Yağmurun yağışında bir gariplik sezdim. Damlalar gökten daireler çizerek iniyordu. Sanki damlaların rengi mavi ile yeşil arası bir renkti. Garip histerle yola devam ettim. Ama yolda karşılaşlığım o şeyden sonra emin oldum. Yaz yağmuru yıldı bu.

Çoğu kişi dışında yağmurun tadını çıkarıyordu. Şimdi anlayışım. Hemen eve gittim. Yemek yiyeşir dışarı çıktı. Yağmurun tadını çıkarma zamanıydı. Çünkü uestozmuyordu. İslanma zamanıydı. Kararlıydım. Nazı da çağirdim. Yağmurda dışarı çıkmak istemedi önce. Ama yağmurun uestozmeyeğini söyleyince kabul etti. Yağmurluluğunu da almak istedi. Bırakmasını istedim. Çünkü İslanmaya gitdiyordu.

Parka gittik. Ağaçların hemenileri içinde kiaçıklıkta durduk. Sadece durduk. Bu yağmur ıslatıyor ama uestozmuyordu. Parkta yaşlı bir amca da bizim gibi İslanıyordu. Şapkası vardı ama elindeydi. Demek ki o da İslanmaktan mutluydu. Yaklaştım. Parktaki kokunun ne olduğunu sordum. Yağmur kokusu olduğunu anlattı. Nasıl suyun böyle güzel koktuğunu sordum. Uzun uzun anlattı. Aslında kokan şey su değilmiş.

Çiçekler, ağaçlar, toprak... Bütün canlılar yağmurda İslanınca bu güzel koku ortaya çıkyormuş. Bizim de kokumuz varmış yağmur kokusu içinde.

Dünyanın bir parçası olarak biz de yağmuranın kokusuna karışmıştık. Tüm canlılarla birlikte biz de dünyadaki hayattan bir parçaydık. Bunu dünya kendi kokusuya hatırlatmıştı bize. Yağmur kokusu aslında dünyanın kokusuydu.

BANUSU ELBİR

AĞLAYAN BULUTLAR

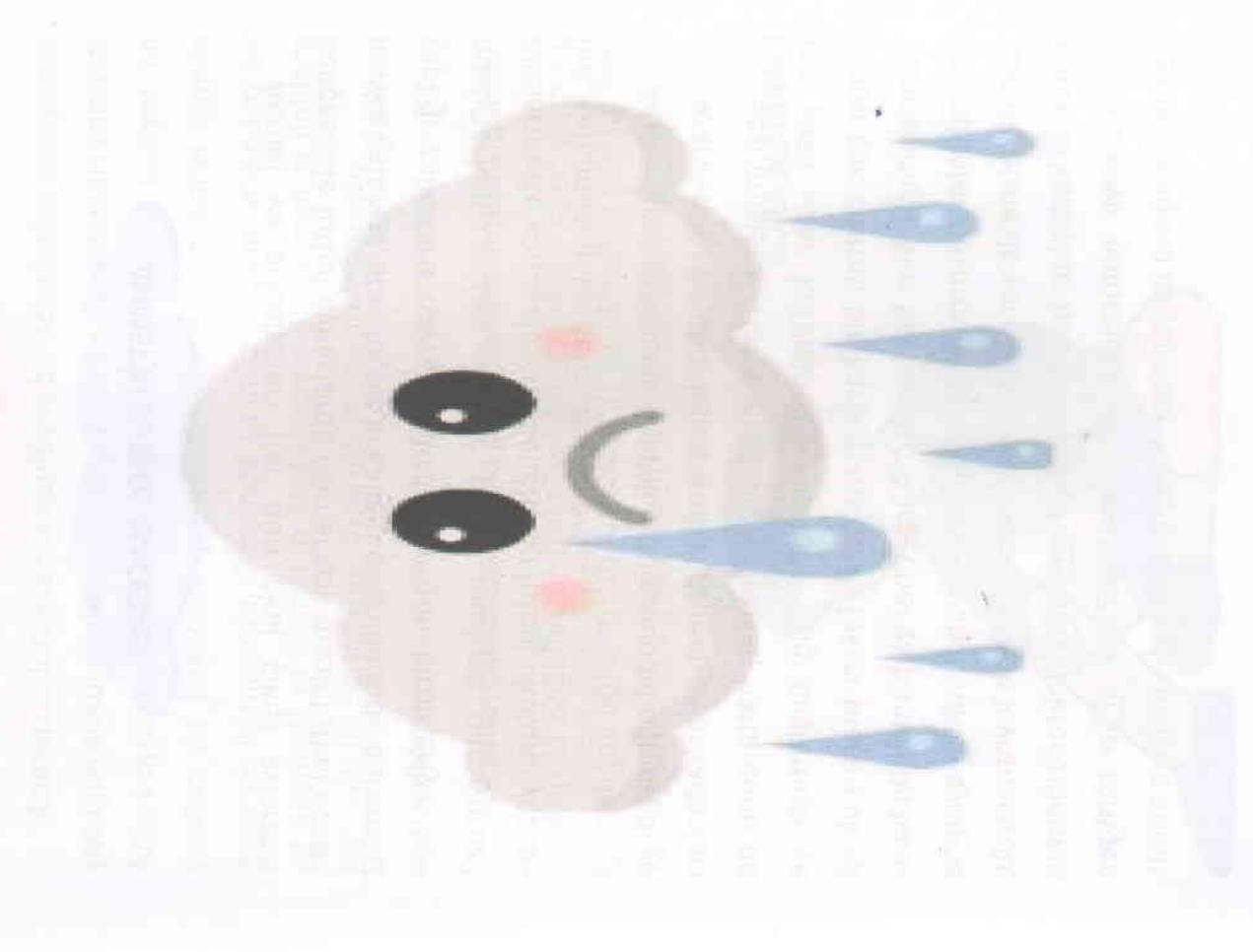
Dün, bugün ve gelecek olan diğer günler hep aynıydı. İçinde özlem ve umut eksik olmuyordu. İnsanlar kadar topraka hasret kalmıştı yağmur suyuna. Sadece bir yağmurdu yağması beklenen. Aynı bir annenin çocuğuna kavuşması gibi. Toprak su, siz, bulut yağmursuz kalmazdı. Herkes bir damlaya bile razıydı. İnsanlar çaresizdi. Günler geldi geçti. Bugün, cuma idi. Nedense bugün içinde bir umut vardı. Sanki insanlar bekledikleri o yağmura kavuşacak gibi hissediyordum. Birkaç saat sonra gök gürledi. Ve bulutlardan damalarınmeye başladı. Ve meydana çıktı haykırdılar:

- Allah a şükürler olsun.

Bu yağmuran gelişisi herkesi çok mutlu etti.

Günler önce ağlayan bulutların yüzü gülmüştü artık.

BETÜL GÜZEN

ÇOCUK YAZARLAR

ÇOCUK YAZARLAR

AHMET'İN FUTBOL MACERASI

Ahmet ve arkadaşları her gün okul çıkıştı evlerinin bahçesinde futbol oynarlardı. Ahmet çok güzel futbol oynar, harika çalımlar atar, hiçbir arkadaşı onun önünde duramaz, yaptığı çalımlara hayran kalırı. Bir gün birbirleriyle konuşurlarken, neden biz bir futbol okuluna gitmiyoruz? Ailelerimizle konuşalım mahallemin futbol okuluna yazı牢ım, kendimizi geliştirelim demislerdi.

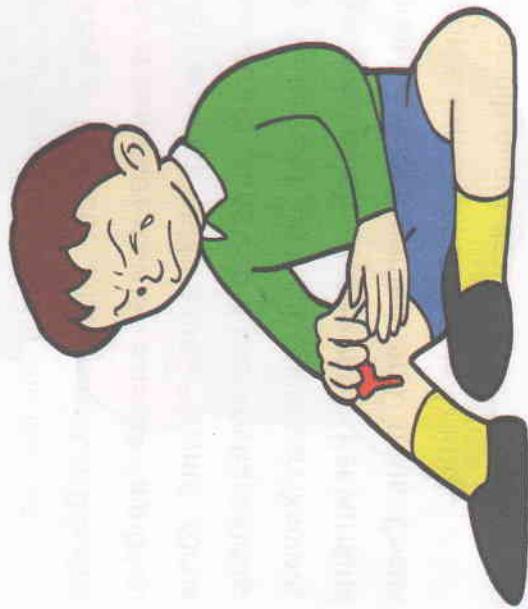
Aileleri spor yapmanın önemli olduğunu bilincindeydi ve çocuklarının bu teklifini kabul ettiler. Ahmet ve arkadaşları çok sevinmişlerdi. Hafta içi okula gidiyorlar, hafta sonu da İzzetpaşa spor kulübüne gidiyorlardı. Lig başlamıştı ve o gün çok önemli bir karşılaşma vardı. Takım maça çok iyi hazırlanmıştı. Maç başlamıştı. Ahmet her zamanki gibi harika çalımlar atıyordu ki karşı takımın oyuncusunuayağına taktığı çelme ile yere kapaklıdı. Açılar içinde kırınıyordu, bütün arkadaşları başına toplanmıştı kulüp doktoru hemen hastahaneye götürürelim dedi. Hastahaneye gidip röntgen çekildi. Ayağının iki yerinden kırıldığı söylendi ve alıcıya alındı.

Ahmet bu duruma çok üzülüyordu bir daha futbol oynayamayıcağını düşünerek çaresizce ağlıyordu. Arkadaşları bahçede futbol oynarken Ahmet onlara hüzünlü gözlerle bakıyor, bir yandan da hakemlik yapıyordu. Ahmet için sanksi zaman geçmek bilmiyordu. Sonunda talihsiz kazanın ardından bir ay geçmişti ve Ahmet'in alçıları çıkmıştı. Ahmet'in doktora sorduğu ilk soru futbol oynayabilir miyim? olmuştu.

Doktor:

- Evet oynayabilirsin ama daha dikkatli olmalısın, dedi.
- Ahmet sağlığın önemini ve daha dikkatli spor yapması gerektiğini öğrenmişti. Arkadaşları da Ahmet'in iyileşip tek-rar aralarına ve sahalarla dönmesine çok sevinmişlerdi.

BORA MATARACI

ÇOCUK YAZARLAR

ÇOCUK YAZARLAR

SEFİL ÇOCUK

Birgün bir çocuk varmış çocuk önadı Ali Kemal'miş. Çocuk annesini ve babasını kayıp etmiş ve bu yüzden de aç ve sefılmış. Bir gün bir ormana yolu düşmüş. Ormanda; kartal, aslan, kanarya ve balık varmış. Çocuk aslanın yanına gitmiş ve ona:

- Kral aslanım, sizin için de uygunsa ben burada kalmak istiyorum, demiş.

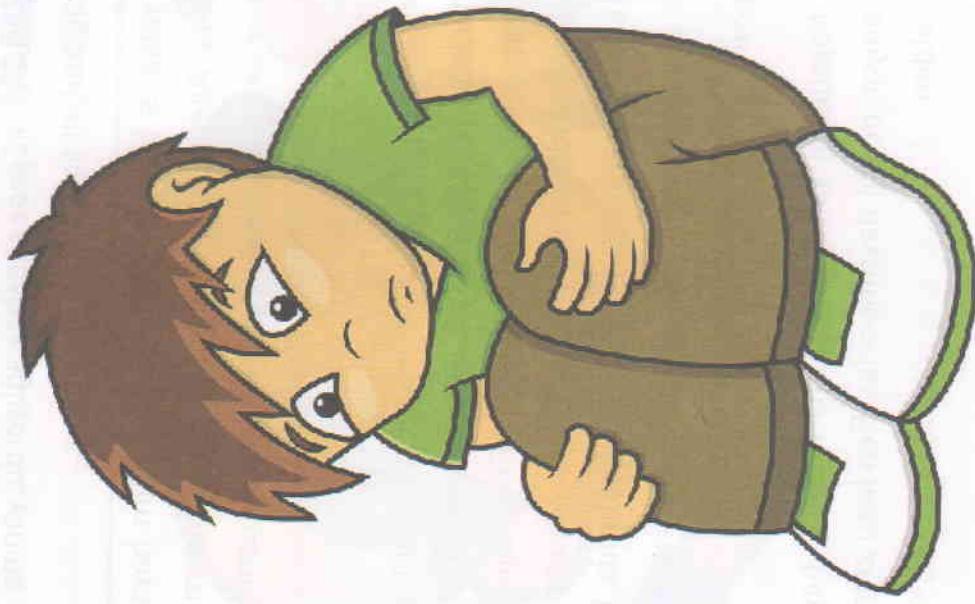
Aslan önce arkadaşları kartal, kanarya ve balıkla konuşmuş. Sonra çocuğa dönüp:

- Sen buraya uygun değilsin, demiş

Çocuk boynunu bükerek aslanın yanından ayrılmış. Ormanda tilki ile karşılaşmış. Tilki çok kurnazmış, çocuk tilkinin evine gitmiş ve tilki onu kandırmış evinde hapsetmiş. Çocuk tilki evden çıktıktan sonra kurtulup dışarı kaçmış. Onun korkarak kaçtığını gören polis onu kimsesizler yurduna vermiş. Çocuğu orada zengin bir aile evlatlık almış. Çocuk bir türlü yeni ailesine alışamamış. Üzüntüden ölmüş.

BURAK GÖNÜL

Onu evlatlık alan ailede çok üzülmüş. Bu sırada çocuğu kabul etmeyen kral aslan ve çocuğu kandıran tilki haberini kuşlardan alınca çok üzülmüşler.

ÇOCUK YAZARLAR

ÇOCUK YAZARLAR

Yanından ayrılrken adını sormayı unuttuğumu farkettim
ve arkadan bir ses geldi...

- Adım Umut, ve hayatı her zaman bir umut vardır, dedi.

Küçük çocuk bir köşede sessizce ağlıyordu, yanına yaklaştı
tim neden ağladığını sordum.

Küçük yaşta iş hayatına atıldım, yaşadığım hayat bunu
gerekiriyordu. Aileme bakmak zorundaydım. Benimle yaşıt
olan çocukların okula giderken, 12 yaşında hayatı tanıdım.

Mecbur musun? diye fısıldadı.

Hayatta kalabilmek, ailenizden tek bir tebessüm görmek
için evet mecburum, bu hayatı beni kocaman bir adam yaptı,
doğruyu tanımışlardan vazgeçtim. Tutunabilmek için
güç kazandım. İleride bunların tecrübesiyle yoluma devam
edeceğim kazandıklarım hep yanında ve akımda kalacak
dedi.

Hayallerin?

Birçok hayallerim yarıda kaldı ama insanlar hayatı hep
iyi yönde sanıyor, bencil davranışları. Ben kötü zamanların
üstünden geldim.

EGE BAŞAR AKÇAY

ÇOCUK YAZARLAR

PIKNİK HEYECANI

Pazartesi günü sabah ilk dersimize giren sınıf öğretmenimiz Ceyda hanım bize müjdeli haber verdi. Bu hafta içinde bir pikniğe gitcektik. Bütün sınıf buna çok sevindi. Ben de buna çok sevinmiştim. İlk defa öğretmenim ve arkadaşlarımla pikniğe gitcektim. Zil çalmadan öğretmenimiz pikniğin gününü söyledi. O gece heyecandan uyuyamadım. Bütün gece piknikte neler yapacağımı düşündüm. Oyunlar oynayıp, beraber yemek yiyecektik. Annemi sabah erken uyandırması için tembihledim. Sabah olduğunda çok şaşırdım. Annem bütün eşyalarımı hazırlamıştı. Havada piknik için uygundu. Kahvaltıyı yapıp hemen okula gittim.

Pikniğe gitmek için otobüs gelmişti. Hep beraber otobüse binip piknik alanına gittik. Her taraf yemeşildi. Her taraf doğa kokuyordu. Hemen malzemeleri yerlerine yerleştirdik ve hemen oyun oynamaya geçtik. Arkadaşlarım ve ben saklamaç oynamaya başladık.

Zaman çok akıcı ve zevkli geçiyordu. Öğretmenimiz:

- Çocuklar fazla uzaklara gitmeyin kaybolursunuz, dedi.

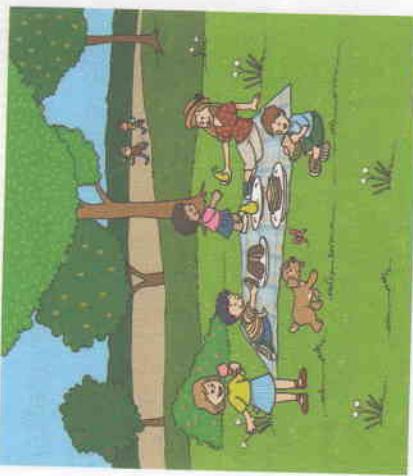
Herkes saklanmaya başladı. Ebe olan bendlim. Herkes

ÇOCUK YAZARLAR

etrafa dağıldı. Arkadaşlarını aramaya başladım. Arkadaşları buldum. Fakat bir arkadaşım ortalıklarda yoktu. Bu durumu hemen öğretmenime bildirdim. Öğretmenimiz ve öğrenciler ile beraber arkadaşımızı aramaya başladık. Uzun süre aramalarımız sonucunda arkadaşımızı bulamadık.

Akşamı da göz önünde bulundurarak geç olmadan öğretmenimiz polis ve jandarmayı aradı. Çok gelmeden geldiler. Onlarla birlikte arkadaşımızı tekrar aramaya başladık. Jandarma yakınlarında bir köyün olduğunu orada olabileceğini söyledi. Köyün girişinde birkaç tane yaşlı adam gördük. Başımızdan geçenleri anlattık. Onlarda bize bu konularda muhtarın bilgisinin olabileceğini söyledi. Biz de muhtarlığa gittik. İçeri girdiğimizde arkadaşımız orada oturuyordu. Sevinsek mi yoksa sınırlensek mi bilmiyorduk. Ama biz yine de yanına gidip sarıldık. Arkadaşımızı da alıp piknik alanına gittik.

EMİR KARACA

ÇOCUK YAZARLAR

KESİF

Yine bir gün sabah kahvaltı sonrası romanımı okurken romandaki kahramanın bütün adaları keşif yaptığıını öğrendim. Bunu görünce hayal kurmaya başladım.

Arkadaşım Derya ile doğayı keşfe çıktıktı. Doğada değişik ağaçlar, meyve ve sebzeler gördük. Derya tam bir tanesini yiyecekken onu durdurdu. Belki zehirli olabilirdi. Derya çok acıkmıştı. Ben de acıkmıştım ama dayanıyordum. Yolumuza devam ettim. Çok yorulmuştuk. Bir dere kenarının yanına oturup, su içtim. Biraz sonra yola devam etmeye karar verdik. Daha yolun başında sayılıyorduk. Daha çok yolumuz vardı. Yanımıza not defterlerimizi de almıştık. İlginç bilgileri bu deftere saklayacaktık. Yolda değişik küçük şelaleler, küçük köprüler gördük. Çok güzellderdi. Bir şىşeye su doldurduk şelaleden. Bir süre sonra bir maymun gördük. Maymun çok şirindi, daha yavrudu kimsesiz ve susamış gibiydi. Ona su verdik. Ama bizim suyuuz az kalmıştı. Yola devam ettik. Bir saat kadar sonra bir gemiye binip, artık geri dönmeye karar verdik. Ama gemiyi bulamıyorduk. Yönümüzü kaybetmişti. Her yer aynı gibiydi. Telâşa kapıldık. Sakinleşmek için yere

ÇOCUK YAZARLAR

oturdugumuzda gözüümüze karınca yuvası çarptı. Birden akıma öğretmenimin öğrettiği yön bulma yöntemi geldi. Güneye doğru ilerlerken o küçük maymun tekrar karşımıza çıktı. Bize bir takım işaretlerle yolumuzu bulmamızda eşlik etti ve nihayet gemiyi gördük. Çok rahatlattı ama bu tatlı maymuncuktan ayrılağımız için buruktu. O sırada biri bana sesleniyordu. Birden her şeyin hayal olduğunu unutmuşum. Ama bu hayali hiç unutmadım. Bunu hemen Derya'ya anlattım. O da bu gece rüyasında böyle bir şey gördüğünü anlattı. Çok şaşırılmıştı.

Ne güzeldi! Keske gerçek olsaydı. Belki de bu bir işaretir. Gelecekte böyle bir planı gerçekleştirebiliriz. Rüyalar hayaller hayatımıza yön verebilirler. Yeter ki iste ve yap! Doğadan öğreneceğimiz çok şey var...

EYLÜL KUZKAYA

ÇOCUK YAZARLAR

ÇOCUK YAZARLAR

- Sen git anne, ben saat tam beşte evde olurum, demiş.

Yine İstanbul sokaklarında küçük afacan mı afacan yaramaz mı yaramaz sevimli bir çocuk varmış. Yerinde dumaz her zaman kırıp kıpmış. 8 yaşında olan bu çocuğun ismi Ali imiş.

Hayatta yapmaktan hoşlandığı tek sey yaramazlık yapmakmiş. Annesi ve babası ona ne kadar öğüt verirse versin alındırış etmez, dinlemez bir kulağından girip öteki kulağından çıkışmış. Annesinin bu durum canına tak etmiş. Çünkü bütün gün Ali ile ilgilenirmiş. Ödevlerini yapmaz, ders çalışmaz, arkadaşlarına sataşırımsız. Ali'nın annesi Necla Hanım her gün okulun yolunu tutar Ali'nın yaramazlıklarını dinlermiş. Bir gün Necla Hanım işlerini bitirmiş komşusuna gitmek için hazırlanmış.

Ali eve gelmiş üstünü değiştirmiştir, yemek yemiş. Tam topu eline alıp odadan çıkışacakken Necla Hanım karşısında dikilivermiş.

- Hiçbir yere gitmiyorsun, benimle komşumuz Gültén Hanım'a geçmiş olsun ziyaretine gideceğiz, demiş.

Ali buna itiraz etmiş ve annesine teklifte bulunmuş.

Necla Hanım Ali'nın gelmeyeceğini bildiği için mecburen bu teklifi kabul etmiş. Necla Hanım komşusuna doğru yola koyulurken Ali şimşek hızıyla kendini sokağa atıvermiş. Zamanın nasıl geçtiğini anlamayan Ali gece olduğunu güneşin yerini ayın almasından fark etmiş. Eve geldiğinde annesini yüzü kirece dönmüş, elleri zangır titrer halde bulmuş. Ne olduğunu anlamaya çalışan Ali, annesi ve babası tarafından kendini azarlarken bulmuş. Annesi ve babası o gece Ali'nin bu durumuna çözüm bulmak için saatlerce düşünmüş ve ona bir ders vermeye karar vermiş. Bu konuya ertesi gün Necla Hanım Ali'nin öğretmeni ile konuşmuş. Öğretmeni bu karara onay vermiş. Ali her şeyden habersiz yine dışarıda top oynuyormuş.

Ali ilk kez arkadaşının sözüne giderek başka bir futbol sahasında oyununu sürdürmüştür.

Saatin geç olduğunu farkına varan Ali evinin yolunu tutmuş. Ali yolda dalgin dalgın yürüyormuş. Nerede olduğunu bilmiyormuş. Gecenin o issiz ve sessiz karanlığında kaybolmuş. Sokaklar bomboşmuş. Sadece sokak lambaları etrafı aydınlatıyordu. Tir tir titriyormuş Ali. Hem soğuktan hem açlıktan hem de korkudan. Ne yapacağını bilmiyormuş. Annesini ve babasını düşününmüştür, kim bilir ne haldedirler.

ÇOCUK YAZARLAR

ÇOCUK YAZARLAR

Bunu düşündürken bir damla düşmüş yanağına. Gözyaşı sanan Ali bir şimşeğin o korkutucu sesiyle yerinden fırlamış. Meğersem yağmur yaşıyormuş. Sırılsıklam olmuş Ali. Başına ne geldiye bu vurdumuyamazlığından, söz dinlememezliğinden geliyormuş. Sabah olmasını diliyormuş. Bunları düşündürken bir köşede uyyakalmış.

Derin ve ıslak bir uykuya dalmış. Sabah kalklığında sıcaklık hissetmiş. Gözünü açtığında ne direğin dibindeymiş ne de ıslakmış. Gözünü alan bu ışık güneş değil evinin lambasımış. Doğrulduğunda annesini ve babasını görmüş karşısında. Meğerse babası onu sokakta arayıp bulmuş ve eve getirmiş. Ali'nin ağızında kelimeler dökülmüş adeta

- Anneçığım seni bir daha üzmeyeceğim, sözünü dinleyeceğim, demiş.

O gece Ali'nin yaramazlık serüvenine son vermiş. Ve ne zaman sözünü unutsa ıslaklıği bedeninde hissedermiş. Bu hayatımda aldığı en büyük ders olmuş.

GİZEM KARGIN

ÇOCUK YAZARLAR

DOSTLUK VE DOĞRULUK

Bizim küçük ve sevimli bir mahallemiz vardı. Herkes birbiriley çok iyi anlaşırı. Komşularımız, ailemiz gibiydiler. Çoğu arkadaşımla kardeş gibi büyümüştük. Bir gün her zamanki gibi dışarıda oyun oynarken bir arkadaşım yaşlı bir amcanın evinin camına top attı. Hem de bilerek attı. Sonra oh Allahtan amca evde yok dedi. Bu yaptığı çok yanlış bir şeydi. Sonra oyuna devam ettik. Akşama kadar vakit böyle geçti. Akşam olduğunda yaşlı amca geldi ve camını gördü. "Bunu kim yaptı" diye sordu. Camı kırın arkadaşımız başka bir arkadaşına suç attı. Bu yaptığı hiç adil bir şey değildi. Yaşlı amca suçsuz olan arkadaşımıza kızdı. Arkadaşım ne kadar ben yapmadım dedi ise de hiçbir işe yaramadı. Ben de söyledim ama amca beni de dinlemedi. Suçsuz arkadaşım yaşlı amcanın bu tavrına sinirlenip eve gitti. Tabi ki ben de arkadaşımla beraber yukarı çıktım.

Eve bir süre ağladı. Bana nasıl gerçeği söyleyeceğini sordu. Ben ise hiç bir şey diyemeden öylece susuverdim. Aşağıdan kahkaha sesleri geliyordu meraklanıp camdan baktım ve arkadaşlarımla güldüyordu. Vakit böyle geçti ve annem beni eve çağırıldı. Arkadaşımıma yılın senin suçunun olmadığını

ÇOCUK YAZARLAR

bir şekilde açıklayacağımız korkma dedim ve yılın görüşürüz diyerek eve gittim. Eve vardığımı arkadaşım başına gelenleri anneme anlattım. Annem benimle aynı fikirdeydi o da arkadaşımı çok üzülmüşü ve uykuya dalmıştık.

Ertesi gün erkenden kalktık ve kahvaltimizi yaptıktı. Arkadaşım aşağıya inmiş beni çağırıyordu. Ben de hemen üstümü değiştirdip aşağı indim. Aşağıya indiğimde yaşlı amcanın ziline bastık ve evine çıktıktı. Yukarı çıktımda amca bizi içeri davet etti bizde girip her şeyi anlattık. Yaşlı amca bize hak verdi ve arkadaşından özür diledi. Arkadaşım onu affetti çünkü amcanın bir suçu yoktu. Tek suçu elinde hiçbir kanıt yokken onlara inanmasydı. Ve öbür arkadaşımızı da oraya çağırıldı hep beraber konuşştuk. Sonunda suçlarını itiraf ettiler ve bizden özür dilediler. Kolay kolay affetmedik ve camları sildirdik silince affettik ve tekrar arkadaş olduk arkadaşım çok mutlu oldu.

İKLİM SARIYAR

ÇOCUK YAZARLAR

ÇOCUK YAZARLAR

MEZUNİYET PARTİSİ

Bir gün sokakta oyun oynarken aklıma bir anda mezuniyet partisinin yaklaştığı geldi. Hemen eve giderek anneme anlatmaya başladım. Aklımda ki fikirler o kadar heyecanlıydı ki o günü iplerle çekiyordum. Pazartesi olduğunda okulda arkadaşlarımla otururken bir soru sordum 'Acaba büyüdüğümüzde de görüşecek miyiz?' Herkes bana bakmaya başladı. Arkadan bir ses 'Tabi ki görüşeceğiz belki birbirimizi ararız evlerimize gider geliriz belki buluşabileceğimiz bir yer belirleriz orada buluşuruz ' bu ses iklim'in sesiydi haklıydı, görüşeceğimizden bende emindim ama yine de sormak istemiştim. Akşam yatağıma yattığında hala akımda olan mezuniyet konusu rüyama girmişi. Arkadaşlarımla aynı okulda aynı sınıfdaydık ve hâlâ ilkokulda ki gibi neşeli ve huzurluyduk.

Uyandığım da rüya olduğu için o kadar üzülmüştüm ki hemen kalkıp giyinip okula arkadaşlarımın yanına gittim. Arkadaşlarımla konuşurken mezuniyet partisine iki gün kaldığını fark ettik. Hemen parti de yapacağımız gösterilerin provalarını yapmaya başladık. İki gün o kadar çabuk geçti anlamadık bile. Parti günü herkes çok heyecanlıydı. Ben

de gerçekten heyecandan bayılmak üzereydim. Sahnenin arkasından annemlere baktığım da onlarında heyecanlı olduğunu fark edebiliyordum. Annemin sürekli büyüdüğünü söylemesini şuan anlıyordum. Parti çok eğlenceli geçti öğretmemimiz de bu eğlenceli ve güzel bir parti olduğu için bizi tebrik etti ve çok mutlu olduğunu söyledi. Bizde öğretmemiz mutlu ettiğimiz için çok mutlu olmuştu.

İREMŞU ÖKSÜZ

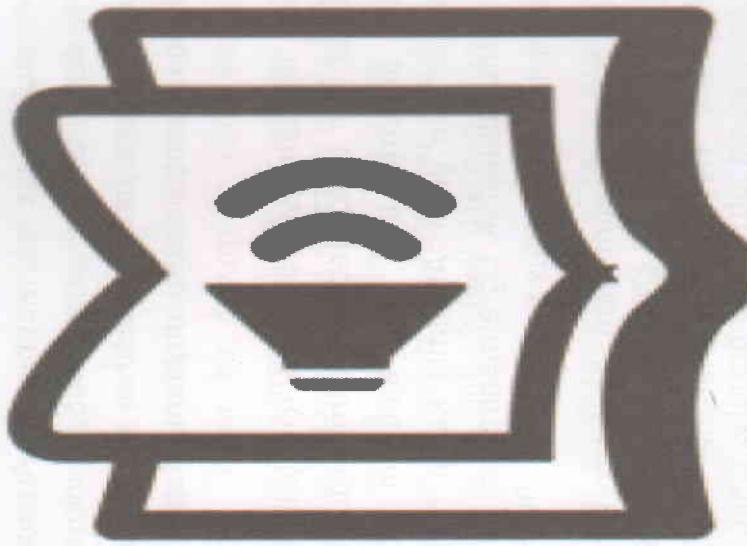
ÇOCUK YAZARLAR

NUFİ'NİN İCADI

Son günlerde tüm zamanımı yeni bir buluş üzerinde düşünerek geçiriyordum. Buluş yapan mucitlere çok büyük ilgi duyuyor, onlar gibi olmak istiyordum. Bütün amacım daha önce bulunmamış, yapılmamış bir şey bulabilmekti.

Internet, kitaplar, kütüphaneler, laboratuvarlar gibi pek çok araştırma seçeneğini kullandım. Getirdiğim kitaplardan birinin içindeki bir şey dikkatimi çekti. Burada radyonun içadi anlatılıyordu. Ben bu devreleri inceleyip benzer birmekanizmayı bir kitap üzerine yerleştirdim. Böylece sesli bir kitap yapmış olacaktım. Önce gerekli malzemelerin bir listesini çıkarıp elektronik dükkânından bunları aldım. Bazlarını bulmadım. Bunun üzerine dedemin eski radyolarının bulunduğu kutudan eksik parçalar yerine kullanabileceğim mekanik parçalar söktüm. Kitabın üzerine bir alfabe okuyucu ile birleştirerek taktım. Artık hazırdı. Kitap düşmesine basılınca içindekileri sesli bir şekilde okuyordu. Bu buluşuma Nufi adını verdim.

MELEK İNAN

KAMPTA İZCİLER

O sabah okula biraz geç kalmıştım. Arkadaşlarım ve öğretmenim derse çoktan girmişlerdi. Utancımdan sınıfa giremiyordum. Kapıya biraz yaklaşınca gidilecek bir kamp gezisi hakkında konuşlıklarını duyдум. Kapıyi çalıp içeri girdim.

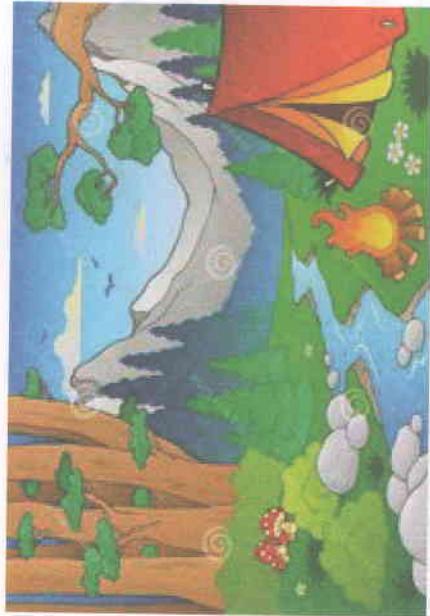
Öğretmen iki hafta sonra kamp için yola çıkılacağını söyledi. Günler bir türlü geçmek bilmiyordu. Her sabah uyandığımıda anneme kaç gün kaldığını soruyordum. Sonunda büyük gün geldi. Annemle kamp malzemelerini hazırladık. Okulda buluştuğum Öğretmenim son hatırlatmaları yaptı. Otobüs geldi. Ve yolculuk başlandı.

Hem çok heyecanlıydım hem de biraz korkuyordum. Kamp ulaştılığımızda önce eşyaları bırakıp bir kamp alanı aramaya başladık. Her öbek kendisine farklı bir alan seçecekti. Biz göl kenarını seçip kampımızı kurduk. Kamp alanı en güzel olan bizim obektim. Aslında Kartal Öbeği'nin yeri de güzel ama biraz rüzgar alıyordu. Akşam kamp ateşi etrafında yem eklerimizi yedik. Uykuya saat geldi. Bu gece nöbeti Kurt Öb eğii tutacaktı. Saat 02:00 gibi Ada'nın çığlığı ile

uyandık. Bir karaltı görmüş korkmuştu. Liderimiz çadırından çıktı. Karaltıya doğru yürüdü. Korkmamız gerektiren bir durum olmadığını sadece bir köpek olduğunu söyledi. Çadırı döndü. Ama köpek bir türlü oradan ayrılmıyordu. Sabah uyandığımızda köpek liderimizin çadırının önünde bekliyordu. Dikkatli bakınca boyunda yaralar olduğunu fark ettik. Biraz daha yaklaştık. Ayağını göstermeye çalışıyordu. Ayağından yarananmıştı. Başkayyerlerinde de boşuşma izleri vardı. Fakat en büyük hasarı ayağından almıştı. Gece onu gördüğümüzde sapasagalımadı. İlginç bir durum ile karşı karşıyaydık. Bir köpeğin yaralarını sararken kısık bir inleme sesi duyduk. Çadırların arkasından geliyordu. Taylan oraya baktı. Anılsın çığlık çığlığa geri döndü. Yüzünden çok korktuğu belliydi. Liderimiz Taylan'a saklıp onu sakınleştirdi. Sonra çadırların arkasına gitti. Ölmek üzere olan yaralı bir kurttu bu sesi çkarın.

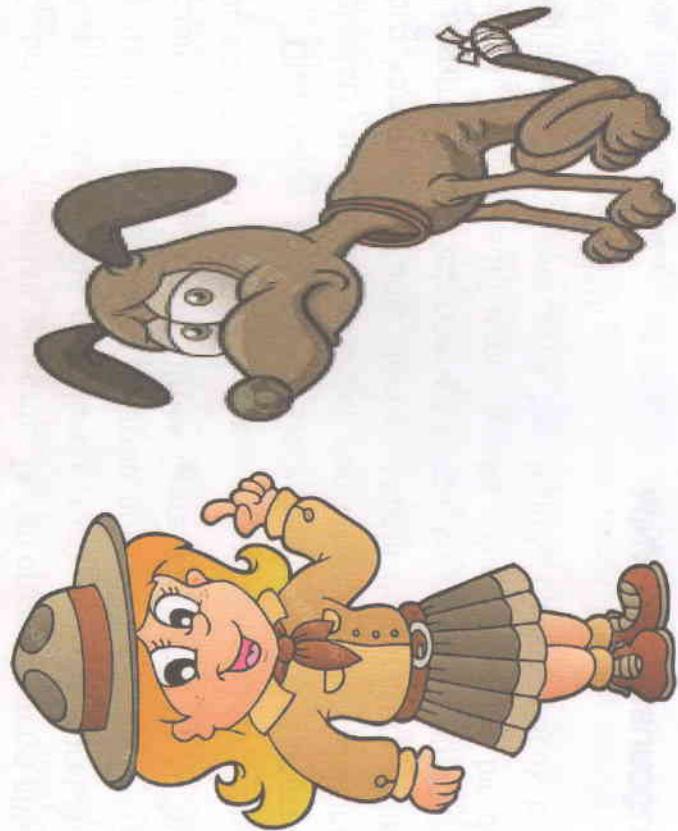
Olay şimdiden anlaşılmıştı. Gece çadır alanına saldırmaya planları yapan kurdu bu köpek durdurmuştu. Canı pahasına bizi korumuştu. Kamp dönüşü köpeği de yanımıza aldı. Liderimiz köpeği veterinerde götürdü. bir ay sonra tamamen iyileşti. Ona "Cesur" ismini verdik. Okul bahçesine bir de kulübe yaptık. Cesur artık hep bizimle olacak bizi okulda da koruyacaktı.

MINANUR KAMBÜROĞLU

KORKUNÇ GÜN

O gün dışarıda oyun oynuyorduk. Birden şimşek çaktı hepimiz çok korktuk! Çünkü şimşeğin çakması ile gökyüzünde bir şık oldu ve ardından olan gürültü bizi çok korkutmuştu. Ne olduğunu anlamaya çalışırken kaçmaya başladık. Birden karşımıza bu defada köpekler çıktı, üstümüze doğru gelmeye başladı. Çok korktuk. Köpekler önlüğümüze gelip bize saldırıldılar. Hemen kaçmayı denesek de kaçamadık. Dört bir yanımız çevrili idi. İmdatttt!!! diye bağırmaya başladık. Köpeklerden korkmadığımızı belli etmeye çalıştık, onlar korktuğumuzu anlamıştı. Köpeklerden biri Elif arkadaşımıza saldırdı. Elif hastane gitmek zorundaydı. Çünkü yarası çok fazla kanıyordu. Etraftan görevler yardımına koştu. Köpekler kaçtı. Hemen Elif'i hastaneyeye götürdüler. Bizerde evimize gittik. Akşam annemler Elif'in annesini arayıp haber aldılar. Elif'in yarası tedavi edilmiş kuduz olmaması için iğne yapılmıştı. Annem üzüntüsünü dile getirerek geçmiş olsun dileklerini sundu. Arkadaşımından haber alıp iyi olduğunu öğrenmek içimi rahatlattı. Çünkü Elif benim için çok değerliydi. Benim ve arkadaşlarım için çok korkutucu olan bu günü asla unutamam.

NEHİR GÜLER

ZORLUĞUN ARKASINDAKI BAŞARI

Bir kış günü Ahmet ile annesi Hülya hanım evde otururken, annesinin aklına bir fikir gelmiş. Oğlu boş zamanlarını değerlendiresin diye bir aktivite bulmuş. Bunu Ahmet'e söyleyerek:

- Oğlum, senin okul zamanı dışında yüzmeye kursuna katılmamı istiyorum, sen ne dersin? diye sorar.

Ahmet hiç düşünmeden:

- Hayır, deyip konuyu kapatmak ister.

Annesi ısrarı bir şekilde gitmesini ister. Fakat Ahmet de kendi fikrinden vazgeçmiyor. Annesine neden gitmek istemediğini anlatmamıştı. Konu bu şekilde kapılmıştı. İki hafta sonra, Hülya Hanım tekrar yüzmeye kursuya ilgili bir konu açtı ve Ahmet ağlamaklı bir şekilde:

- Anne neden anlamıyorsun? İstemiyorum. Çünkü sudan korkuyorum, diye itiraf etmiştir.

Annesi bu durumun farkında değildi. O da yeni öğrenmişti. Ahmet:

- Ya boğulursam, tek yüzemem ki, dedi üzüntü bir sesle.

Annesi güldü ve:

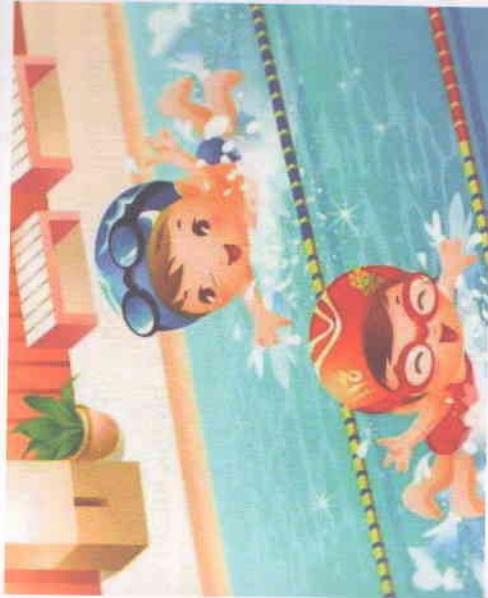
- Oğlum sen her şeyi başarabilirsin. Yanında yüzme hoca-
si da olacak ve sana destek verecek, diyerek sarıldı.

Yüzmek, Ahmet için büyük bir zorluk olarak görünmüyordu. Birkaç gün sonra Ahmet korkusunu yenerken kursa gitme kararı aldı ve annesinin ne kadar haklı olduğunu gördü. Korkularının üstüne giderek her şeyi başarabilirdi. Önemli olan istemekti.

Ahmet, annesinin ve hocasının desteğiyle kısa sürede yüzmeyi öğrendi. O günden sonra bilmediği şeyler için hiç endişelenmemdi.

Şimdi ise korkusunun yenmesiyle başladığı yüzme kur-
sunda, yüzmeye hocası olarak hayatına devam ediyor.

OĞUZ YALDIZ

ÇOCUK YAZARLAR

ÇOCUK YAZARLAR

ÇOCUK ROBOT

Yıl 2017...

Bilim adamları yapay zekaya sahip bir çocuk robot yapmayı başarmıştı. Robotta Selin adını vermişlerdi. Selin, yeşil gözleri ve omuzlarına inen saçlarıyla gerçek bir insan aile Selini' alacak, bilim adamları ise gelişimini, çevreyle uyumunu inceleyecekti. Her şey hazırdı. Selin konuşmayı bilirdi tüm bilgiler uyanındımadan yüklenmişti. Selin, gönüllü aile geldiğinde yeni hayatına hazırlı.

Selin arabaya binip eve giderken ellerini camdan çıkarıp ilk kez rüzgârı hissetti.

Eve geldiklerinde annesi ile babası ona bir oda hazırlamışlardı. Kendine ait yatağı, çalışma masası, birçok kitabı ve elbiseleri vardı Selin ailesini şimdiden sevmiştir.

Bir süre sohbetten sonra "hadi" dediler "bugün okula yazılacaksın". Okula giderken annesi Selin'in saçını okşadı ve merak etmemesini, her şeyin yolunda gideceğini, okul ve okumanın önemini anlattı.

İlk ders günü merak içinde geçiyordu. Onun farklı olduğunu arkadaşları da görüyor, adeta ondan kaçıyorlardı. Teneffüs zili çaldığında, Selin önce korkmuş sonra herkes gibi bahçeye çıktı. İp attayan kız çocukların gördüğünde oda atlamağı istediğini söylemiş, sert bir şekilde ittilip yere düşürülmüştü. Kimse onuna oynamak istememiş, tüm gün ip attayan kızları seyredip üzüntü içinde gizli ağlamıştı.

Akşam evde babasına okula gitmek istemediğini söyledi. O sırada, annesi odaya geldi arkasına sakladığı ip çkarıp Selin'e verdi. Saçını okşadı. Bazen farklı olanı kabullenmeye insanların zorlanacağını; sevmeyen kadar da seven olacağını, sadece biraz sabretmesi gerektiğini söyledi.

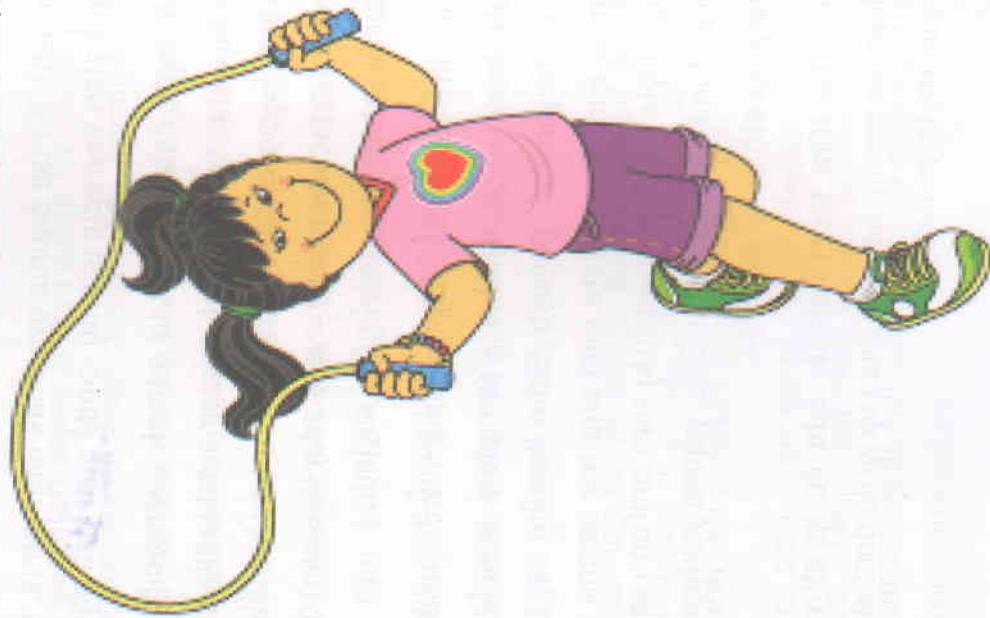
Ertesi gün Selin okula gidip sırasına oturduğunda, bu kez daha kötü hissetmişti kendini... Yanındaki arkadaşı "bana bakma! Korkuyorum!" demişti. Selin kendini zor tutuyordu ağlamamak için. Teneffüste ipini alıp tek başına attamaya başlamıştı. Öyle güzel ip attıyordu ki; tüm sınıf onu seyretmeye başlamıştı. Sınıf arkadaşı olan Sila, yanına yaklaşıp, ona da ip attamayı öğretmesini istemişti.

Selin artık tüm teneffüslerde Sila ile ip attıyor, etrafa güllüküler saçılıyordu. Selin ve Sila çok iyi iki dost olmuşlardı. İlkisi de çok mutluydular.

ÇOCUK YAZARLAR

Farklılıklarımız bizi biz yapan özelliklerimizdir. Kimse aynı değildir olamaz da önemlü olan nasıl düşündüğümüz ve hayatı nereden baktığımızdır.

SEZİN EGE SAY

ÇOCUK YAZARLAR

4/C SINIFI

“ÇOCUK YAZARLAR”

AYŞEN AZ KARABULUT

BETÜL KARAASLAN

DAMLA ARCAJIL

DUYGU KÖLEMEN

ESMA ERDEM

SELİN ASLAN

SUDE ÇEVİK

SUDE NAZ DURGUT

ZEYNEP EYLÜL ALTUN

ÇOCUK YAZARLAR

ÇOCUK YAZARLAR

KONUŞAN GEZEGENLER

Bir zamanlar Merkür, Venus, Mars, Jüpiter, Neptün, Uranüs adlı gezegenler varmış. Uranüs haric hepsi birbiriyle konuşur, şakalarşır, gülermiş. Uranüs ise onlara hiç konuşmazmış çünkü her şeyin tam ve düzgün olmasını istermiş. Kendisi bunu başarıyormuş ama diğer gezegenler daha çocuk oldukları için yapamışlardı.

Bir gün tüm gezegenler dans gurubuna katılmışlar. Dans ederken birkaç tane yanlış adım atmışlar. Uranüs bu duruma çok sinirlenmiş, diğer gezegenler de üzülmüşler. İkinci gün gezegenler dans ederken yine hata yapmışlar. Uranüs neredeyse ağlayacak almış. Uranüs yatarken, "ben hiç hata yapmıyorum ama aslında onlar daha küçükler bu yüzden hata yapabilirler," diye düşünmüş. Sabah uyanmış, diğer gezegenlerin yanına gitmiş. "Sizi üzdüm. Çok özür dilerim." demiş. Gezegenler Uranüs'ün özürünü kabul etmişler, hepsi mutlu olmuşlar. Bir daha da Uranüs küçük gezegenlere kızmamış, onlara her şeyi tatlı dile anlatmış.

AYŞE NAZ KARABULUT

Günlerden bir gün okulda kendi kendime "Keşke tüm hayvanlar uçabilseydi!" dedim. Ertesi gün bir kedİ sevdim ama benden kaçtı ve geri gelmedi. Onu sevdığımı akıma getirince mahalledeki tüm hayvanlar yanına geldi. Bu duruma çok sevindim, bir o kadar da şaşardım. Hayvanlar giydince bu olay kimseye anlatmadım, bir sır olarak kalmasını istedim. Sonraki gün bir de ne göreyim; hayvanlar uçuyor! Bir ballık da uçuyordu ve nasıl oldu anlamadım ama ölmeli. Balıklar ve diğer tüm hayvanlar dev gibi olmuşlardı. Balık beni sırtına aldı ve uçurdı! O an çok mutlu oldum. Balık bir süre uçtuktan sonra beni eve bıraktı. Bu olay hiçbir zaman unutmadım. Tüm istediklerim gerçek olmuştu. İnsanlar hayalleriyle yaşayırlar hayalleriyle mutlu olur canlı kâtlarlaşmış, herkes hayal etmeli hayallerini yaşatmalı ki mutlu olmalı.

BETÜL KARAASLAN

HAYVANLAR UÇUYOR

İKİZLERİN KAPIŞMASI

Aylin ve Melike isimli iki ikiz kardeş varmış. Aylin ile Melike birbirlerinden çok farklılar olmuş. En küçük bir olayda bile hemen kavga ederlermiş. Anne ve babaları bu durumdan hiç memnun değilmiş ama bir çözüm bulamıyorlarmış.

Bir gün anne ve babaları eve bilgisayar almışlar. Bilgisayar yardımıyla ikizlerin derslerinde daha başarılı olacaklarını ve birlikte oynayacaklarını düşünmüşler. Ama durum hiç de düşündükleri gibi olmamış. İki kardeş daha çok kavga etmeye başlamışlar. Biri bilgisayarda araştırma yapmak istediğinden diğer oyuncu oynamaya çalışıyordu, diğer video izleyeceğim dersse öteki yazı yaramaya çalışıyordu. Anne ve babaları artık bu olaya daha fazla dayanamamışlar. İkizleri karşılarına alıp konuşmuşlar.

Babaları:

- Artık bu kavga işine bir son vermeniz lazım. Çözümü kendi aranızda bultmalı ve uzlaşmalısınız. Yoksa bilgisayarı kapatmak zorunda kalırız, demiş.

Anneleri: Size yarımd saat zaman taniyalım, bu yarımd

ÇOCUK YAZARLAR

saatte aranızdaki sorunu ve bunu nasıl çözeceğinizi tartışıp bulabilirsiniz. İsterseniz bizden de yardım alabilirsiniz ama ben sorunu sizin çözebileceğinizine inanyorum, demis.

Aylın ile Melike odalarını gezip düşündürlükler, konuşmuşlardır.

Konuşurken ne kadar gereksiz yere kavga ettilerini fark etmişler. Her gün bir saat Aylın, bir saat Melike bilgisayarın başına oturacakmış. Anne ve babalarına bu haber vermişler. O günden sonra kavga etmemişler, böylece herkes mutlu olmuş. Konuşarak sorunlarını çözebilir mutlu olabiliriz sorunun büyüklüğünden çok ilişkilerimizin ve birbirimize olan güvenimizin ne kadar kuwertli ve sahici olduğu önemlidir.

DAMLA ARCALIGİL

ÇOCUK YAZARLAR

DILEK KUYUSU

Bir zamanlar Pelin ve Pınar adında iki arkadaşlar varmış. Dünya'yı gezmek için hep hayal kuruyorlardı. Okulda matematik dersinde herkes tahtaya çıkmış, böylece zaman geçmiş. Okul bitmiş. Pelin babasıyla haber izliyormuş. Haberde 'Dilek Kuyusu' efsanesi anlatılmıştı. Pelin bu efsaneyi hiç unutmamış.

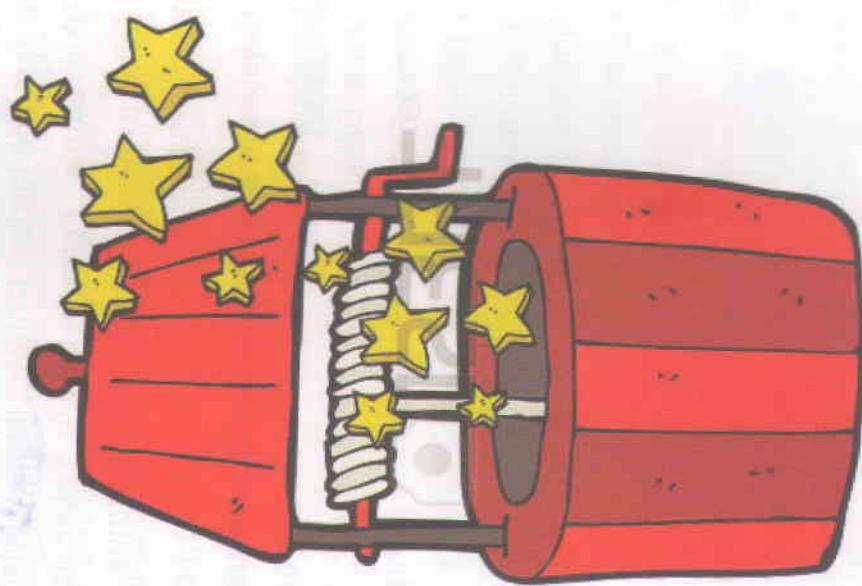
Pelin 20 yaşına geldiğinde efsaneyi Pınar'a anlatmış. İki arkadaş hazırlıklarını yapmışlar, İzmir'de Gümüş Sokak'a gitmişler. Ama Dilek Kuyusu'nu bulamamışlar. Pınar eve dönmek istemiş. Pelin, son bir kez arayalım, demiş. Herkese sora sora Dilek Kuyusu'nu sonunda bulmuşlar. İlk dileği Pelin dilemiş, olmamış. Sonra Pınar dileğini söylemiş, onun dileği de olmamış. İki arkadaş üzülmüşler. Birlikte bir dilek lutmaya karar vermişler. İkişi aynı anda "Dünya'yı gezmek istiyoruz!" demişler. Evlerine dönmüşler.

Aradan kısa bir zaman geçmiş. Televizyonda bir bilgi yarışması görmüşler. Bu yarışmaya katılıp kazananın ödülu dünya seyahatiymiş. Pınar ve Pelin heyecanla yarışmaya katılmışlar ve yarışmayı kazanmışlar. O bir sene boyunca

ÇOCUK YAZARLAR

İkisi birlikte dünyayı dolaşmışlar. Dilekleri gerçekleştiği için çok mutlu ve huzurlu bir yaşam sürdürmüştür.

DUYGU KÖLEMEN

ÇOCUK YAZARLAR

Bir köy varmış, bu köyde gizemli bir ev varmış. Orada yaşayan köylüler gizemli evi çok merak ediyorlarmiş. Bir gün köylülerden biri orda yaşayanları toplamış, gizemli evle ilgili bir konuşma yapmış.

- Bu evin içinden sesler geliyor ama kimse dışarı çıkmıyor.
En iyisi biz evin içine girip bir bakalım, demiş.

Diğer köylüler hep bir ağızdan:

- Olmaz! Biz gelmeyez, demişler. Belki evin içinde korkunç canlılar vardır, kendimizi tehlkiye atamayız.

Bunun üzerine cesur köylü:

- Size iki gün süre veriyorum. Benimle gelmek isteyen gelir, istemeyen gelmez. Ama bunu oturup bir düşünün, demiş.

Aradan iki gün geçmiş. Köylüler:

- Seninle geliyoruz, demişler.

Daha sonra hepsi gizemli evin içine girmişler. Tüm evi başından sona aramışlar ama kimseyi görememişler. En iyisi

ÇOCUK YAZARLAR

yarın yine bakalım, demisler. Ertesi gün tekrar eve girmişler, evde küçük bir çocuk bulmuşlar. Küçük çocuğa:

- Senin bu evde ne işin var? diye sormuşlar.

Küçük çocuk:

- Ben bu evde yalnız başına yaşlıyorum, demiş.
- Köylüler, çocuğu durumuna çok üzülmüşler. Ona yardım-
da bulunmuşlar. Küçük çocuk bu duruma çok sevinmiş.
Böylece gizemli evin sırrı da çözülmüş oldu.

ESMA ERDEM

ÇOCUK YAZARLAR

GİZEM'İN KEDİSİ

Gizem hep bir kedisi olsun istermiş. Bir gün babasına:

- Baba, bana bir kedi alır misin? diye sormuş.

Babası ise bu aralar çok yoğun olduğunu, şu an bununla ilgilenemeyeceğini söylemiş. Gizem çok üzülmüş.

Aradan üç hafta geçmiş. Bir pazar günü babası elinde bir yavru kedi ile eve gelmiş. Gizem çok sevilmemiş, babasına sarılmış ve ona teşekkür etmiş. Kedisiyle oynamış, konuşmuş, mutluymuş.

Bir hafta sonra Gizem'in kedisi kaybolmuş. Gizem bahçeye ve eve bakmış ama hiçbir yerde bulunamamış. Gizem çok ağlamış. Aradan günler haftalar geçmiş. Gizem babası ile parka giderken kaybolan kedisine çok benzeyen bir kedi görmüş. İlk öne kendi kedisi sanmış ama tasmasında kedinin adı yazılmış. Adı "Boncuk"muş. Gizem Boncuk'u eve götürmüştür, kayıp ilâni dağıtmaya karar vermiş. Sahibi bulunana kadar kediye Gizem bakacakmış.

Gizem Boncuk'a su vermiş, mama vermiş, onu sevmış ve onunla oynamış. Beş gün sonra Boncuk'un sahibi gelmiş.

ÇOCUK YAZARLAR

Gizem Boncuk'a o kadar alışmış ki onu sahibine vermek istemişti, ama bunun doğru bir davranış olmadığını biliyordu. Sahibi Boncuk'u götürürken Gizem'e çok teşekkür etmiş. Gizem, rica ederim, diye cevap vermiş.

Gizem iki kedinin de yokluğuna çok üzülüyormuş. Bir daha evcil hayvan alıp beslememeye karar vermiş. Derken birkaç gün sonra Gizem'in kaybolan kedisi eve dönmüş. Gizem kapıda kedisini görünce mutluluuktan ağlamış.

SELİN ASLAN

ÇOCUK YAZARLAR

AĞAÇLARA SAYGI GÖSTEREN ÇOCUK

Bir varmış bir yokmuş. Bir çocuk ağaçlarının kaybolduğunu görmüş ve buna bir çare aramaya başlamış. Düşünmüştür, düşünmüştür, ve bir çare bulmuş: Ağaçlarla ilgili afişler, hikâyeler ve reklamlar çekilmeye başlamış. Bir süre devam etmiş. Çocuğun çabaları sonuç vermiş; insanlar fidanlar, tohumlar ve çiçekler ekmeye başlamışlar. Ektikleri çiçekler, tohumlar, fidanlar büyümeye başlamışları. Ama ağaçlar hâlâ öňörmeli.

Çocuk ağaçlara, çevreye saygı göstermeyi seviyormuş. Mesela karalanan kağıtları, kullanılmayan defter ve kılıfları çöge değil, geri dönüşüm kutularına atıyormuş. Arkadaşlarına ağaçlarla ilgili sorunu anlatmış. Arkadaşlarıyla birlikte çabalamışlar. Çocukların eli deðince ağaçlar büyümeye başlamışlar. Her taraf yemyesiş olmuş. Çocuklar çok sevinmişler, aileleri ve çevrelerindeki büyükler onlarla quiur duymuşlar.

SUDE ÇELİK

KIRMIZI BALIK

Bir zamanlar büyük bir deniz içinde yüzlerce ahtapot, yengeç, denizyıldızı ve çeşit çeşit balık yaşamış. Bunların içinde en farklısı "Kırmızı Balık"mış. Kırmızı Balık çok güzelmiş, herkes onu çok severmiş. O kocaman denizde Kırmızı Balık haric herkesin bir eşi varmış çünkü onun gibi bir başka balık yokmuş.

Bir gün Kırmızı Balık'ın gezindiği sulara bir sandal yanaşmış. Bu sandalda Yusuf adlı bir dede varmış. Yusuf dede balık avlamak için denize ağını atmış. Kırmızı Balık, Yusuf dedenin attığı yemi yemeye çalışınca ağa yakalanmış. Yusuf dede Kırmızı Balık'ı sandalına çekmiş. Kırmızı Balık'ın güzelliğinden gözleri kamaşmış, onu yememeyc karar vermiş. Sandalındaki su dolu bir kovaya Kırmızı Balık'ı koymuş. Onu evine götürmüş, akvaryuma koymuş. Kırmızı Balık akvaryumda yalnız başına yaşamaya ve büyümeye devam etmiş.

SUDE NAZ DURGUT

ZAMAN DURUYOR

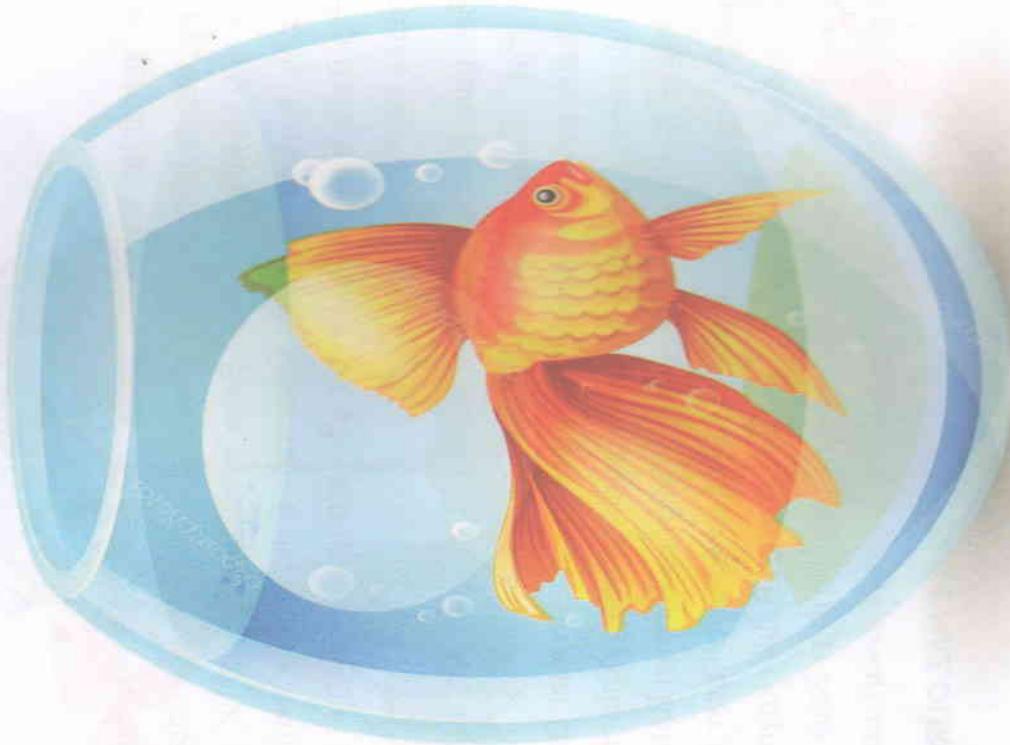
Bir varmış bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde köylerden birinde bir kız yaşarmış. Bu kız ne istese olurmuş. Yine bir gün kız parkta oynarken annesi seslenmiş:

- Kızım akşam oldu, hadi eve gidelim!
- Anne, biraz daha duralım, lütfen!
- Ama kızım vakit geç oldu, demiş annesi.

"Keşke zaman dursa da ben de oynasam..." diyerek geçmiş kız içinden. Ve bir anda zaman durmuş! İşte gücünü bu olaydan sonra anlamış. Annesi ise bu olaydan hiç memnun kalmamış.

Küçük kız büyümüş. Zamani durdurabildiği için bir grup kurmuş. Adı; 'Zaman Grubu' olmuş. Yaşadığı köyde çok sayıda mağara varmış. Gurubundaki diğer arkadaşlarıyla birlikte annelerinden izin alarak mağaraların oraya gitmişler. Mağaralardan birine girmiştir, karşısına çok saldırgan bir boz ayı çıkmış.

Kız:

ÇOCUK YAZARLAR

- Keşke ayı burada olmasa, dediği anda ayı birden yok olmuş!

Küçük kızın ninesi masalını bitirmiş Ç

'Yarın size bu hikâyeyi devamını anlatırırmı.' dedi. Çocuklar hikâyeyin devamını dinlemek için hemen uyumuşlar.

ZEYNEP EYLÜL ALTUN

